

КПІ ім. Ігоря Сікорського та Інститут епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л.В. Громашевського: партнерство заради здоров'я українців

КПІ ім. Ігоря Сікорського та Державна установа "Інститут епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л.В.Громашевського НАМН України" уклали Меморандум про партнерство, співпрацю та науковий обмін.

Церемонія його підписання відбулася 8 грудня під час візиту до нашого університету делегації представників Міністерства освіти і науки України, Національної академії медичних наук України та Інституту епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л.В.Громашевського. Головною метою цього візиту було обговорення розвитку співпраці між КПІ та Інститутом епідеміології та інфекційних хвороб і, власне, підписання документа, який визначить умови. До складу делегації входили перший заступник міністра освіти і науки України Микола Кизим, президент Національної академії наук України Віталій Цимбалюк, директорка Державної установи "Інститут епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л.В. Громашевського НАМН України" Вікторія Задорожня та вчена секретарка цієї установи Наталія Винник.

З гостями і партнерами зустрілися ректор КПІ ім. Ігоря Сікорського академік НАН України Михайло Згуровський, проректор з міжнародних зв'язків

член-кореспондент НАН України Сергій Сидоренко, директор Світового центру даних (СЦД) з геоінформатики та сталого розвитку Костянтин Єфремов, заступник директора СЦД та завідувач лабораторії економетрики та прогнозування Іван Пишнограєв, завідувач лабораторії геоінформатики і сталого розвитку Віктор Путренко, директорка Інституту моніторингу якості освіти Марія Перестюк та інші.

Варто зауважити, що на зустрічі розглядалися питання не налагодження, а саме подальшого розвитку співробітництва, оскільки її учасники вже реалізували понад півтора десятка спільних проєктів.

"Сьогодні ми здійснимо символічний, але важливий крок – формалізуємо нашу дружні, партнерські відносини в частині спільних досліджень, які ми почали виконувати з початку пандемії. Головну роль у цих дослідженнях відіграють експертні знання епідеміологів та математиків, тому підписання угоди – це закономірний крок для подальшої співпраці", – такими словами розпочав обговорення напрямів подальшої спільної роботи Михайло Згуровський.

Закінчення на 2-й стор. ➔

АКТУАЛЬНО

КПІ ім. Ігоря Сікорського та Інститут епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л.В. Громашевського: партнерство заради здоров'я українців

Закінчення. Початок на 1-й стор.

Члени делегації ознайомилися з діяльністю Світового центру даних з геоінформатики та стало-го розвитку (СЦД-Україна), який працює на базі КПІ і є одним із 53-х Центрів, які входять до Світової системи даних (ССД), створеної Міжнародною радою з науки. Діяльність його проводиться відповідно до Конституції ССД та інших рекомендацій Наукового комітету ССД щодо політики по даних. Саме СЦД-Україна є ініціатором, організатором і головним виконавцем проекту "Форсайт COVID-19", у межах якого проводяться дослідження, спрямовані на прогнозне моделювання і передбачення (форсайт) перебігу пандемії.

Отож головним завданням підписаного меморандуму є унормування довгострокових парт-

нерських відносин, метою яких є вирішення головних питань у сфері забезпечення епідемічного благополуччя України. Також досягнуті домовленості передбачають залучення Інституту епідеміології до співпраці, обміну науковою інформацією та даними з СЦД-Україна; роботу над спільними науково-дослідними проєктами; проведення наукових та експертних консультацій; створення та впровадження інформаційно-технічних засобів для збирання, обміну та спільного використання даних з метою підтримки прийняття рішень; проведення спільних організаційних, комунікативних, інформаційних та інших заходів, спрямованих на популяризацію спільних досягнень в Україні та за її межами тощо.

За словами Вікторії Задорожньої, брати участь у спільних дослідженнях – це велика честь для

Інституту епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л.В.Громашевського. "Ми можемо передбачати певні події на своєму рівні, але якщо ці прогнози поєднати з математичними сучасними векторами, то виходять непогані перспективні результати. Ми ж займаємося визначенням епідеміологічних напрямів у цій роботі та епідеміологічним аналізом", – додала директорка Інституту.

Президент НАМН України Віталій Цимбалюк впевнений, що така співпраця – шлях до нових відкриттів. Він згадав про перші дослідження СЦД, присвячені різним аспектам поширення коронавірусної інфекції, в достовірність яких спочатку мало хто вірив, але їх результати, як засвідчив час, були максимально близькими до дійсності.

Лілія Скуба

ПОДІЯ

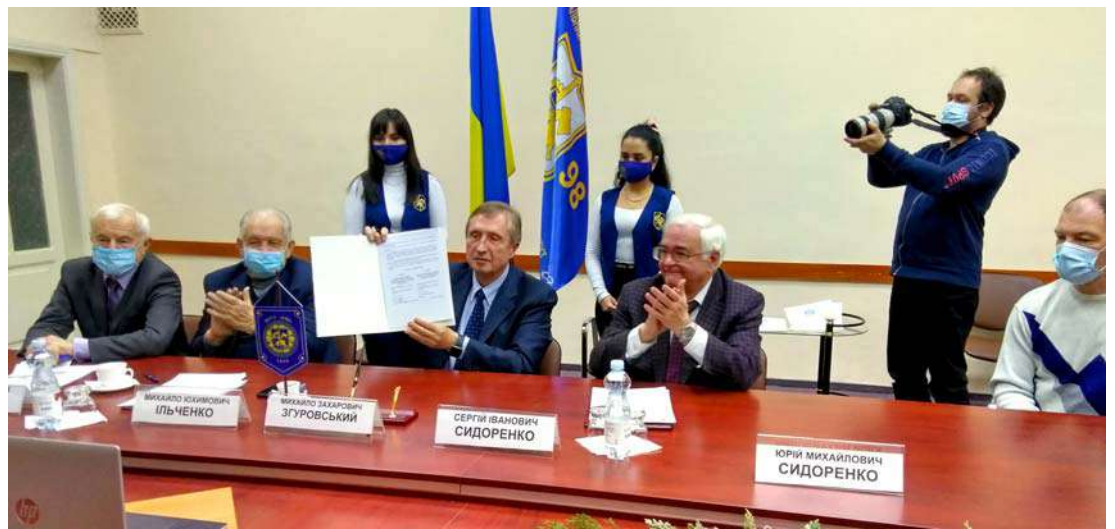
На базі КПІ створено новий освітньо-науково-інноваційний кластер

Його ядром став створений цього року Інститут матеріалознавства та зварювання ім. Є.О.Патона Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського".

Хоча наукові організації та інноваційні підприємства, які увійшли до цього об'єднання, є давніми партнерами КПІ у виконанні певних проєктів, формальне його заснування відбулося під час засідання Наглядової ради ІМЗ ім. Є.О.Патона 4 грудня цього року. На ньому було підписано угоди про співпрацю університету з чотирма Інститутами НАН України: електрозварювання імені Є.О.Патона, проблем матеріалознавства ім. І.М.Францевича, проблем міцності ім. Г.С.Писаренка, надтвердих матеріалів ім. В.М.Бакуля; а також з двома компаніями, які представляють високотехнологічну промисловість України, – ПАТ "ПЛАЗМАТЕК" і ТОВ "Технологічний парк "Українські інформаційно-телекомунікаційні технології". Від імені КПІ угоди підписав ректор академік НАН України Михайло Згуровський, а від імені інститутів та компаній – їх перші керівники.

"Інститут матеріалознавства та зварювання ім. Є.О.Патона є новим утворенням в Україні, тому що це не лише структурний підрозділ КПІ ім. Ігоря Сікорського, але й певний кластер, який за нашими з вами домовленостями об'єднує на основі договорів про співпрацю чотири інститути Національної академії наук України, два високотехнологічні підприємства і вісім кафедр колишніх інженерно-фізичного та зварювального факультетів, об'єднаних тепер в один інститут, – наголосив Михайло Згуровський. – Така модель, на наш погляд, є найбільш доцільною нині, тому що високотехнологічний бізнес і виробництво мають давати нам свої вимоги як до підготовки фахівців, так і до змісту наукових досліджень. Спільно з Національною академією наук ми мусимо формувати наукові напрями. І, звісно, в усій цій роботі мають бути задіяні викладачі нашого університету, які повинні забезпечувати якісний кадровий супровід навчального процесу, наукових досліджень і технологічної роботи. Ми дуже сподіваємося, що успішно реалізуючи роботу цього об'єднання, ми дамо приклад і для інших регіонів України".

Про основні складники співробітництва по напрямку освіти, науки та інновацій говорив на засіданні в.о. директора ІМЗ Юрій Сидоренко. В освітній сфері це, передусім, організація освітнього процесу за дуальною формою здобуття вищої освіти; спільне розроблення та впровадження сучасних освітніх програм; формування цільового замовлення та забезпечення підготовки в університеті фахівців з урахуванням потреб партнерів; вико-

нання студентами курсових і дипломних проєктів, а також дисертацій за тематикою, спрямованою на вирішення практичних завдань партнерів, тощо. У сфері наукової діяльності – проведення спільних наукових досліджень, технологічних випробувань, експериментів і такого іншого; формування спільних проєктних пропозицій до міжнародних проєктно-грантових програм; розвиток матеріально-технічного забезпечення партнерів у рамках реалізації спільних науково-дослідних проєктів та інше. У сфері інноваційної діяльності – спільна участь у виконанні інноваційних проєктів у галузі високих технологій, впровадження нових високо-ефективних форм організації виробництва та реалізації наукоємної конкурентоспроможної продукції на внутрішньому та зовнішньому ринках: участь у конкурсах, тендерах та інших заходах, які проводяться різноманітними міжнародними фондами та організаціями; сприяння в набутті та охороні прав спільної інтелектуальної власності; пріоритетне право у впровадженні у виробництво організацій-партнерів спільних інноваційних ідей (стартап-проєктів) тощо.

Засідання, з огляду на карантинні обмеження, проходило в режимі онлайн-конференції: представники КПІ працювали в приміщенні університету, а інші учасники-підписанти угод – у приміщеннях своїх організацій. Тому й підписання документів мало певні технічні особливості. Про них на початку засідання повідомив учасникам проректор з міжнародних зв'язків Сергій Сидоренко. Отже, підписані з боку КПІ угоди того ж дня були доставлені до кожного керівника організації-партнера університету, який підписав договір у віддаленому

режимі. Отримані паперові примірники договору ці керівники підписали і залишили їх на зберігання в своїх організаціях. Навзамін кур'єри отримали підписані партнерами угоди і привезли їх до КПІ для підписання ректором М.Згуровським. Ці, другі, примірники кожної угоди надалі зберігатимуться в університеті.

"Якщо говорити про перспективи участі у цьому об'єднанні нашого та й інших академічних інститутів – то це, передусім, підготовка та забезпечення наших інститутів молодими дослідницькими кадрами, – пояснив директор Інституту електрозварювання ім. Є.О.Патона академік НАН України Ігор Кривцун. – При цьому завдання це буде виконуватися не лише на рівні загальнотеоретичної підготовки по підручниках. Ні, студенти будуть проводити дослідження разом з фахівцями інститутів Академії наук. І, найголовніше, вони розумітимуть проблеми, з якими зустрінуться в своїй реальній роботі, та завдання, що стоять перед високотехнологічною промисловістю. В цьому і є, на мій погляд, головна цінність такого кластеру. Звісно, між його членами будуть зв'язки як горизонтальні, так і вертикальні, що дозволить їм спільно вирішувати ті завдання, які стоять і перед наукою, і перед виробництвом".

Отже, формальні питання вирішено. Партнери переходять до практичної реалізації спільних проєктів і планів, яка завдяки новій моделі їхньої взаємодії має зробити ефективнішою систему підготовки нових фахівців, а також значно скоротити шляхи впровадження в життя результатів наукових досліджень і проєктів у реальні інноваційні розробки.

Дмитро Стефанович

ПОДІЯ

TISC тепер і в КПІ

Центр підтримки технологій та інновацій TISC (Technology and Innovation Support Center) відкрито 2 грудня в Науково-технічній бібліотеці університету. Його створення в КПІ – один із кроків щодо реалізації спільного проєкту України та Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ), спрямованого на розвиток інтелектуальної власності та стимулювання інноваційних процесів. Основною метою діяльності таких центрів є надання винахідникам віддаленого доступу до об'єктивної технічної інформації і пов'язаних з нею послуг. Завдяки цьому інноватори отримують інструменти та можливості охорони та захисту прав на їхню інтелектуальну власність і управління ними.

огляду на фінансові та часові витрати винахіднику починати процес патентування. По-друге – вони можуть підказати, яку стратегію обрати для захисту ідеї як об'єкту інтелектуальної власності. І, по-третє, – як її комерціалізувати та монетизувати".

Фахівців для цього готують на базі тих закладів, у яких відкриваються локальні TISK, тобто в нашому випадку їх готуватимуть у КПІ. ВОІВ проведитиме для них дистанційне навчання, курси, які озброять слухачів знаннями та розумінням, як працювати з інтелектуальною власністю.

Нормативним підґрунтям діяльності в КПІ ім. Ігоря Сікорського локального Центру підтримки технологій та інновацій TISC став Меморандум

про співробітництво між КПІ та Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства (Мінекономіки), до сфери управління якого відноситься Укрпатент, та угода про участь університету в програмі центрів підтримки та технологій та інновацій, що запроваджена Всесвітньою організацією інтелектуальної власності. Документи з боку КПІ підписав ректор академік НАН України Михайло Згуровський, а з боку Мінекономіки – заступник директора його Департаменту розвитку сфери інтелектуальної власності Богдан Падучак.

Під час обговорення напрямів співпраці Михайло Згуровський говорив про те, наскільки важливим для КПІ ім. Ігоря Сікорського є відкриття в університеті структури, яка опікуватиметься питаннями захисту інтелектуальної власності та управління правами на неї. "Я сподіваюся, що Всесвітня організація інтелектуальної власності надасть нам через цей Центр методичну допомогу, можливість навчати та піднімати професійний рівень наших фахівців у цій справі, й таким чином ми разом будемо розвивати ці компетенції. Ми вміємо робити винаходи, на це ми багаті. Але як вчиняти з ними далі, ми не знаємо. Це тягнеться ще з часів, коли ми працювали в централізованій економіці, – наголосив він. – В умовах ринкової економіки ми цього ніколи не вчилися. Вчимося, звісно, тепер, і вже дещо вміємо. Ви знаєте, що в нас є Інноваційна екосистема

рівня на міжнародній арені. І наша держава завдяки науково-технічним досягненням, зокрема і Київського політехнічного інституту ім. Ігоря Сікорського, присутня на інноваційній світовій мапі світу. Впродовж останнього року у сфері інтелектуальної власності відбулося багато позитивних законодавчих змін. І спільною працею над цим проєктом ми допоможемо нашим ученим і винахідникам. Упевнений: ваш досвід буде корисний для мережі TISC".

Отож відтепер київські політехніки – як науковці та інженери, так і студенти – матимуть змогу скористатися новими можливостями, що їх надаватиме їм Центр. А його компетенції охоплюють усі можливі питання набуття, використання та захисту інтелектуальної власності, а також суміжні проблеми, розв'язання яких потребують заявники. Серед них – полегшення доступу до патентних та непатентних баз даних, навчання використанню патентних баз даних, підтримка в отриманні патентів та їх супроводження, проведення якісного патентного пошуку та аналізу, складання та подання заявки, консультації та сервісна підтримка захисту виключних прав та інтересів винахідників та інші.

"Співпраця з ВОІВ, Мінекономіки та Укрпатентом і, певна річ, з мережею центрів підтримки технологій та інновацій дуже розширить можливості наших науковців та розроб-

Проект широкомасштабний: в Україні він стартував ще в липні 2018 року. Як розповів директор з питань розвитку відносин у сфері інтелектуальної власності Державного підприємства "Український інститут інтелектуальної власності" (Укрпатент) Данило Цьвок, з того часу в нашій країні відкрито 16 таких центрів. А у світі загалом їх уже понад 1000. Кожен локальний TISC окрім того, що є частиною національної мережі, ще й інтегрується у все-світню глобальну мережу таких органів. "Що ж таке Центр підтримки технологій та інновацій? Це місце, де винахідник, молодий стартапер, науковець може отримати кваліфіковану консультацію і доступ до бази даних, – пояснив він. – Фахівці TISC, по-перше, можуть оцінити, наскільки винахід є унікальним, і сказати, чи потрібно з

рандум про співробітництво між КПІ та Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства (Мінекономіки), до сфери управління якого відноситься Укрпатент, та угода про участь університету в програмі центрів підтримки та технологій та інновацій, що запроваджена Всесвітньою організацією інтелектуальної власності. Документи з боку КПІ підписав ректор академік НАН України Михайло Згуровський, а з боку Мінекономіки – заступник директора його Департаменту розвитку сфери інтелектуальної власності Богдан Падучак.

Під час обговорення напрямів співпраці Михайло Згуровський говорив про те, наскільки важливим для КПІ ім. Ігоря Сікорського є відкриття в університеті структури, яка опікува-

"Sikorsky Challenge", яка фактично стала майданчиком такої роботи. І ми за останні роки вивели на ринки понад 150 новітніх технологій, захистивши інтелектуальну власність. Однак нам потрібно працювати разом із усім світом. І завдяки контактам з ВОІВ та Мінекономіки, а також відкриттю в нас TISC, ми сподіваємося, що пришвидшимо цей процес".

Про те, що Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського" є нині національним лідером не лише технічної освіти, але й інноваційної діяльності, згадав під час розмови щодо напрямів роботи і можливостей мережі TISC Богдан Падучак: "Сьогодні Україна завдяки в тому числі й зусиллям і напрацюванням КПІ, досягає відповідного

рівня новітньої техніки. Понад те, створений в КПІ TISC працюватиме не тільки для київських політехніків, але й для інших київських науковців, – прокоментував подію проректор з наукової роботи університету Віталій Пасічник. – Ми плануємо інтегрувати цей Центр в нашу Інноваційну екосистему, яка вже налічує 14 стартап-шкіл, щоб надати можливість інноваторам, які розробляють власні стартапи, повернутися до нього за кваліфікованою підтримкою та захистом інтелектуальної власності. Понад те, методичні матеріали, доступ до яких ми отримуємо, ми, безумовно, будемо використовувати і в навчальному процесі – у межах курсів із захисту прав інтелектуальної власності".

Дмитро Стефанович

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

КПІ ім. Ігоря Сікорського став членом Альянсу університетів міст-побратимів м. Гуанчжоу

2 грудня 2020 року КПІ ім. Ігоря Сікорського отримав ще один привід пишатися своїми здобутками на арені міжнародного співробітництва. На урочистій церемонії, яка була проведена в онлайн-форматі за участю закладів вищої освіти світового рівня (Західний Сіднейський університет, Університет Гуанчжоу, Університет Падуї та інші), наш університет офіційно долучився до Альянсу міжнародних університетів міст-побратимів міста Гуанчжоу (GISU).

"Ми пишаємося тим, що КПІ долучається до шанованої асоціації провідних університетів, – наголосив, виступаючи на засіданні, проректор з міжнародних зв'язків член-кореспондент НАН України Сергій Сидоренко. – У попередні роки

Під час онлайн-засідання

наша співпраця з китайськими університетами регулювалася 59 угодами і мала гарні результати. Тепер у нашому університеті працюють кілька міжнародних центрів, триває робота зі створення і розвитку нового Українсько-китайського центру інженерних інновацій, Китайсько-української об'єднаної лабораторії космічної науки, "Академії Huawei" в КПІ, Інституту Конфуція та інших структур. Я впевнений, що наша співпраця в рамках Альянсу створить синергетичний ефект у глибокій інтернаціоналізації університетів-членів!"

підприємництва, впровадження додаткового онлайн-курсу з традиційної китайської медицини та багато інших.

Значущість ідей та пропозицій, які обговорювалися та приймалися під час міжнародної зустрічі, разом зі спільною роботою відразу двох департаментів нашого університету дає великі сподівання на успіх нового починання на благо розвитку міст-побратимів – учасників Альянсу, а також продовження і укріплення взаємовигідного та плідного співробітництва з міжнародними партнерами.

Инф. ДМС

НОВИНИ ФАКУЛЬТЕТІВ/ІНСТИТУТІВ

Фізико-технічному інституту – 25!

Фізико-технічний інститут КПІ ім. Ігоря Сікорського відсвяткував свій 25-річний ювілей. З 23 по 28 листопада в дистанційному режимі пройшов присвячений ювілею святковий тиж-

"Нашому Фізтеху – 25, але, тим не менше, за цей відрізок часу зроблено надзвичайно багато. Фактично засновані фундаментальні засади фізико-технічної підготовки". Дирек-

ганнях найвищого гатунку, заснування конкурсу талановитої шкільної молоді "Техно-Україна".

Після урочистого оголошення Подяк Вченої ради КПІ ім. Ігоря Сікорського, Грамот Фізико-технічного інституту з привітаннями виступив відомий вчений, який багато допомагає в організації конкурсу "Intel-Техно Україна" (нині – "Еко-Техно Україна"), доктор біологічних наук, член-кореспондент НАН України, директор Інституту ботаніки НАН України Сергій Мосякін.

Від імені випускників альма-матер привітав директор та співвласник компанії "Інфосейф ІТ", член Ради ГО "Українська група інформаційної безпеки", спеціаліст з інформаційної безпеки Віктор Жора.

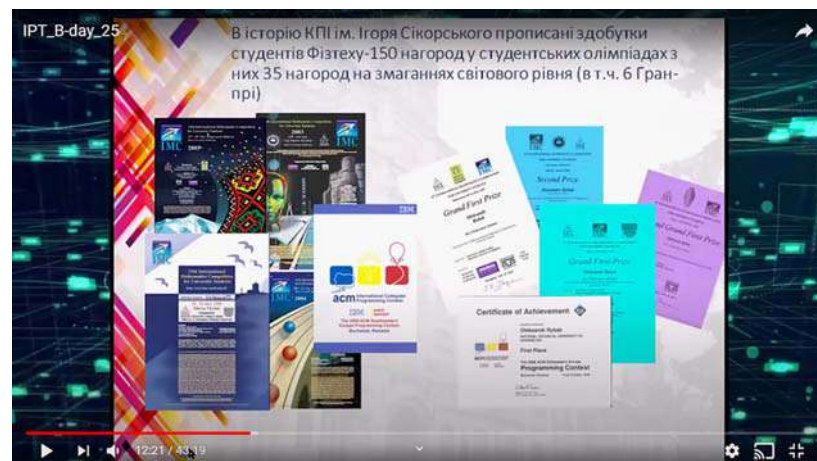
За програмою відзначення ювілею також пройшли онлайн-зустрічі студентів з випускниками ФТІ, на яких відбулися змістовні розмови випускників зі студентами про можливість, які дає ФТІ; про те, як успішно працевлаштуватись і які навички в цьому допоможуть.

день. До програми святкування увійшла демонстрація декількох цікавих відео з життя Фізтеху, ознайомлення з його історією, веселі студентські заходи – кіберігри, вікторини, студентський стрім. Посилання, за якими можна було підключитися до інтерактивного заходу або переглянути певні відео, з'являлися напередодні зазначеного в програмі часу, а тепер розміщені на офіційному ютуб-каналі ФТІ.

Головною подією став святковий стрім, під час якого фізтехівці почули багато теплих слів і побажань від колег і друзів. Першим Фізтех привітав ректор КПІ ім. Ігоря Сікорського, фундатор ФТІ Михайло Згуровський:

тор Фізтеху Олексій Новіков згадав історію заснування ФТІ, подякував усім, хто був причетний до його створення, окрему вдячність висловив викладачам, які сьогодні підтримують традиції професійності, відданості своїй справі. Він також відзначив студентів-ентузіастів, які доклали багато зусиль, щоб свято відбулося. Олексій Миколайович назвав головні здобутки колективу: зміцнення в нашій країні фізико-технічної системи вищої освіти в галузі природничих та технічних наук, зростання попиту на всі спеціальності, збільшення державного замовлення за останні роки, наукові досягнення, перемоги студентів у зма-

До привітань приєднались колеги – директор Механіко-машинобудівного інституту КПІ член-кореспондент НАН України Микола Бобир, директор ліцею "Лідер" Дмитро Кравченко та директор природничо-наукового ліцею №145 Микола Левтик.

Колектив студентів і викладачів Фізтеху зробив усе можливе, щоб святковий тиждень був цікавим, інформативним і корисним.

З днем народження, ФТІ!

Тетяна Литвинова,
заступник директора ФТІ

ПОСТАТІ

ПІСНЯ ЯК ДОЛЯ

До 90-річчя від дня народження Володимира Чубинського

Мелодія "Маршу КПІ" знайома кожному київському політехнікові. Утім далеко не всі знають прізвище його автора. Шкода, бо Володимир Дмитрович Чубинський, який написав музику і слова цього урочистого твору, також колись навчався в КПІ, і став не лише інженером-педагогом, але й композитором і поетом. Власне, саме пісня була його справжньою долею. На жаль, через трагічні обставини життя Володимира Чубинського, його ім'я не стало широко відомим, хоча для цього були всі підстави. 1 грудня йому виповнилося б 90 років...

Щоразу як приходжу до КПІ, намагаюсь опинитися біля головного корпусу якнайближче до миті, коли хвилина стрілка годинника над входом завершить чергове коло й він зіграє любу мені з юності мелодію. Тут починалося моє студентство, мій Київ і моя доросла біографія. І оживають несхололі спогади...

Намагаюсь уявити почуття, які збурювали в далекому 1948 році запального юнака Володо Чубинського, що приїхав сюди з Кривого Рогу вступати на інженерно-педагогічний факультет. Як, мабуть, просвітлено сприймав він загальом похмурі в той час корпуси інституту! Сподівання на краще майбутнє переважували драматизм життєвого досвіду 18-річного хлопця, який народився неподалік від Києва – у Гостомелі в родині педагогів. Рід Чубинських і Вишневецьких походив із Борисполя. Однак Катерина Чубинська і Дмитро Вишневецький змушені були "мандрувати" Київщиною, часто змінюючи місце роботи. Причиною було "дворянське походження" онуки славетного Павла Чубинського, якого за пісню "Ще не вмерла України ні слава, ні воля..." вважали своїм ворогом і царизм, і сталінська каральна система. Тож, вимушено розлучившись із чоловіком, щоб не наражати його на небезпеку, Катерина Павлівна виїздить із 4-річним Володею в Ташкент. Далі – аскетичне дитинство в середовищі без України, важкі роки війни. 1944-го – переїзд у Кривий Ріг, де мати викладає в педінституті, син закінчує шкільний курс. Надзвичайно цілеспрямований, діяльний, також працює у столярній майстерні, на відновленні поруйнованих будівель міста. Співає в хорі педінституту, опанував гітару. І незримо поруч із ним присутня ще жодного разу не чувана крамольна пісня...

І от Київ. Будні напруженого навчання, пізнання такого різного – яскравого і жорстокого світу, пробудження творчості. Ось рядки з "Автобіографії" Чубинського:

"Світло в моїй долі приносили пісня, музика. На першому курсі я став учасником хорової капели й залишився відданим їй на все життя. Скільки неповторних хвилин випало мені, я вдячний за ту радість творчості, яку вона мені подарувала – в хай і примітивних, але своїх віршах та піснях..."

У гамірному багатоголосому колективі, в якому вистачало своїх авторитетів, колишніх фронтовиків, Володимир поступово стає лідером, ініціатором цікавих справ. Його пісні вже знають, співають. А найбільшої популярності набув написаний 23-річним студентом "Марш КПІ", що донині слугує візитівкою вишу: https://kpi.ua/files/kpi_carol.mp3.

Коли у шістдесяті роки я вперше побачив уже викладача Житомирського філіалу КПІ Володимира Чубинського в оточенні зачарованих ним юних хористів капели КПІ, був він запальний і оптимістичний. Складав молоді, світлі пісні, які охоче співали всі. Кумирами чиєїсь молодості були Висоцький, Візбор, Цой, а у нас був він – Чуб. Майже щоразу, рушаючи з гітарою на пісенні прогулянки містом,

Володимир Чубинський, початок 60-х рр. XX ст.

ми починали з "Поёт гитара": <https://drive.google.com/file/d/1yo31TVRoNNdTe3b6rwKxMCJHWF1lrwW/view?usp=sharing>

Однак залишався всього крок до його довготривалої життєвої трагедії. Активний у громадському житті, непримиренний до неправди й несправедливості – він не міг не напоротися на жорстоку реальність лицемірного суспільства. Володимир, як міг, приховував од нас свої проблеми, залишався заводієм капельних свят. Поруч із піснями, які підхоплював загал, були й такі, що співав лише він – стільки полум'яної експресії в них вкласти не спромагався ніхто. До певного часу ми не здогадувалися про підтексти деяких із них, як, наприклад, "Я и море": <https://drive.google.com/file/d/1PMPFQzNyhcYC6tGDkS3hZdSYI2-OWXi7/view?usp=sharing>

У морі пісенспівів талановитого народу важко втриматися на плаву новим творам, які можуть не почути взагалі. Однак романс Чубинського "Не питай" тривалий час, поки ще співали аматори на сценах, люди на вулицях, у дружньому застіллі, ходив

Володимир Чубинський (з гітарою) серед капелістів на залізничному вокзалі у Каунасі, 1975 р.

між людьми – і навіть іноді доводилося рятувати його від охочих відредагувати-аранжувати, а то й привласнити: https://drive.google.com/file/d/1iInw15QVMZMoBfEcvAkKO_5zYF0EagK2/view?usp=sharing

Співати дуетом чи тріо із самим Чубом ставало пам'ятною подією, хоча для цього не треба було докласти якихось зусиль. Він приходив до студентського гуртожитку або квартири і, побачивши на стіні чи в кутку гітару, хапав її, витирив, якщо тре-

МАРШ КПІ

Музика і текст Володимира Чубинського
Редакція 2017 р. групи ветеранів капели

Пісня студентська у небо злітає,
чує уся Україна її,
бо голоси наші в співі єднає
славне ім'я – КПІ.

ПРИСПІВ:

Ми йдемо – ясна блакить над головою,
всі шляхи для нас відкриті у житті.
Ми пишаємось тобою,
славетний, гордий КПІ!

Роки навчання промчать неповторні,
вийдуть у світ вихованці твої.
Буднів натхнення й окрилену творчість
ти нам даєш, КПІ.

ПРИСПІВ.

Юність нестримну і зрілі сивини
ти поєднав у великій сім'ї.
Ми – політехніків дружна родина,
Діти твої, КПІ!

ПРИСПІВ.

ба, з неї пил, відповідно коментуючи ці дії. Потім казав: "Сьогодні розучимо романс". Наспівував мелодію, слова записувати не дозволяв – усе завоювалося одночасно. І ось через надцять хвилин усе впевненіше звучав дует, за наявності магнітофона його записували, лишаячи дорожочіну пам'ять. Скільки таких записів досі зберігається в родині капелістів! Із немалої кількості співаного з Володимиром найближче до серця й нині тулю його ліричний шедевр "Карелія", привезений ним із Карельського перешийка: <https://drive.google.com/file/d/1JDBKHvS8Hx2YcNBI32bTd9rFnaey3Ki-/view?usp=sharing>

Однак ліричних творів ставало все менше, все більше трагічних мотивів звучало в піснях, які не співав ніхто, крім нього. Це був крик його збленої душі. Це були його ліки від отриманих у нерівному протистоянні із Системою ран. Це – його *нічні доли*. Одна з них – пісня-метафора "Крутые тропы": https://drive.google.com/file/d/1_ppqAntKBcKF20rVENBzy4ednOctxsjC/view?usp=sharing

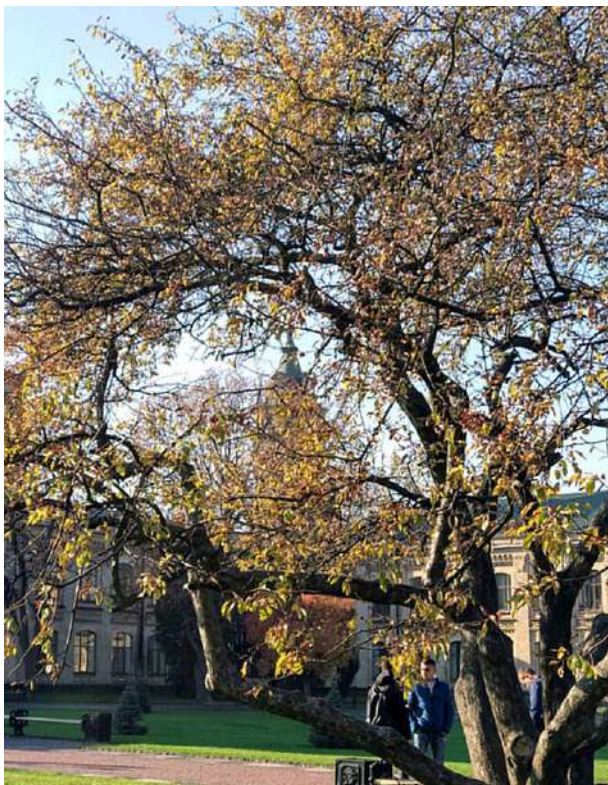
1987-го Володимир Чубинський після Дніпропетровської спецпсихушки, куди потрапив "за наклепи на існуючий соціалістичний лад", зірвався зі своєї "крутої стежки" – власною волею пішов із життя. Чи знайшов би він місце в нових реаліях, якби дотерпів до 1991-го? Важко сказати, та чи стало життя сприятливішим для тих, що горіли, жили за непорушними правилами високої моралі?..

Звужується коло тих, що знали Поета, набували поруч із ним – кожен по-своєму – науки Життя. Ми були різними в молодості, значною мірою розбрелися нині. І об'єднують нас, як і Гімн України на слова його славного предка, теж різні спомини про Людину, що осяяла своїм світлом нашу юність, та його виплекані серцем пісні...

ПРОЩАЛЬНАЯ ФОНТАНЬЕРСКАЯ (Автор)
<https://drive.google.com/file/d/1u2kniPr51LshIZAJeUhlWNSQpzLckqpt/view?usp=sharing>

ПРОЩАЛЬНАЯ ФОНТАНЬЕРСКАЯ (Хор)
<https://drive.google.com/file/d/155qYL5VOaLbiplQgXnFjwhhNCntYH-jj/view?usp=sharing>

Сергій Цушко,
випускник КПІ 1969 року,
учасник хорової капели КПІ

Пів року вимушеного усамітнення загострили нашу увагу, спонукали уважніше приглядатися – хто і що нас оточує та помічати природну красу і втіху там, де раніше у клопотах і справах її голови не піднімали. Нині, працюючи онлайн, з ніжністю та ностальгією розглядаємо світліни Київської політехніки – напрочуд гарної та привабливої будь-якої пори. Понад століття вхід до першого корпусу прикрашали величаві ялини. Та все має свій початок і кінець, тож тепер до подорожніх посміхаються молоденькі ошатні

ЕФЕКТНА БАБУНЯ

ялинки, щороку міцніші й гарніші. І на їхньому тлі рельєфно вирізняється на початку під'їзної алеї дерево поважного віку, що раніше губилося серед височенних смарагдових сусідок, – райська яблуня (на фото). Скільки КПШиних історій та подій закарбувалося в її пам'яті!

Дерево, неначе в казці, милує око з ранньої весни до пізньої осені. Навесні вбирається в білосніжні шати, вражаючи пишним цвітінням, пахощі приваблюють численних комах-запилювачів, які не оминають увагою і сусідні рослини. Восени гілля завішане яскравими китицями яблужок-плодів, що виблискують на сонці навіть під снігом на радість та поживу місцевому птаству. Влітку в затінку розлогої крони бавиться малеча, надвечір – відпочивають люди старшого віку, а восени, наскільки можна дістати, незважаючи на ажурну огорожу, плоди збирають усі охочі. Мабуть, це одне з найпопулярніших дерев парку, поряд з гінго білоба. До речі, за підрахунками вчених, дев'ять із десяти плодівих дерев на Землі – це яблуні.

Фахівці визначають сорт як "Китайська золотиста". Її плоди, зібрані в суцвіття, що нагадують вишневі, дозрівають раніше за інші літні сорти. Яблука світло-жовтого відтінку, вагою 30–40 г, з приємним ароматом, однак непридатні для зберігання. М'якоть соковита, щільна, жовтуватого кольору. За вмістом вітамінів і мікроелементів плоди перевершують багато відомих сортів, сприяють нормалізації діяльності шлунково-кишкового тракту і травної системи, підвищенню апетиту. А Королівське варення із райських яблужок дасть фору багатьом ягідним, і за виглядом, і за смаком.

Прабатьком райської яблуні є яблуня низька (*malus pumila*), що росте в південноєвропейських і

середньоазійських країнах. На її основі було виведено сорт "Парадизка", що в перекладі означає "Райське яблучко". Рослина вирізняється невибагливістю, високою зимостійкістю, щорічним рясним цвітінням і плодоношенням. "Китайка" також користується популярністю у ландшафтних дизайнерів завдяки своїм високим декоративним якостям. Останнім часом у містах, поряд з алеями сакур, почали висаджувати алеї райських яблунь – красивих і корисних.

Завідувачка лабораторії селекції та технологій вирощування плодівих культур Інституту садівництва НААНУ Ю.Б.Ходаківська згодна, що в КПШ росте ефективна видова декоративна яблуня: "В Україні в садах і парках культивують до 10 видів яблунь, вони по-своєму оригінальні і привабливі, прекрасно переносять міські умови, тому ідеально підходять для бульварів, скверів і затишних вулиць. Дрібні плоди є чудовим кормом для птахів у зимовий період".

Н. Вдовенко

Володимир Опанасович Фесечко

1 грудня 2020 р. після тривалої хвороби на 81-му році пішов з життя професор кафедри електронної інженерії Володимир Опанасович Фесечко. Усе життя В.О. Фесечка пов'язано з КПШ, де він пройшов шлях від асистента до професора, відомого науковця і педагога.

Володимир Опанасович Фесечко народився в 1940 р. Закінчив КПШ у 1962 р.

Професор В.О. Фесечко був автором двох наукових монографій, трьох навчальних посібників, більше ніж 100 наукових праць, 18 винаходів і 2 патентів України. Під його керівництвом захищено 9 кандидатських дисертацій. Він брав активну участь у громадській і науковій діяльності факультету електроніки і кафедри електронної інженерії.

В.О.Фесечко впроваджував багато років обіймав посаду заступника декана факультету, відповідав за наукову роботу кафедри. До кола наукових інтересів В.О. Фесечка входили схемотехніка, методи та засоби обробки сигналів і зображень у фізиці і медицині, біомедична інтроскопія. Він був розробником і на високому науковому та методичному рівні читав лекції з дисциплін "Теорія сигналів", "Аналогова схемотехніка", "Цифрова схемотехніка", "Цифрова обробка та візуалізація біомедичних сигналів та зображень".

У 1974 р. він став одним із засновників кафедри теоретичної елек-

троніки, яку очолював проф. В.П.Сігорський (тепер – кафедра електронної інженерії).

У 70-80-х роках минулого століття Володимир Фесечко був одним із розробників концепції запровадження загальноінженерної підготовки на факультеті електронної техніки, що забезпечувала впродовж 3,5 року єдиний базовий рівень електронної освіти для студентів усіх спеціальностей факультету електронної техніки.

У 90-х роках В.О. Фесечко виступив одним з ініціаторів запровадження спеціальності "Біомедична електроніка" і розвитку на кафедрі наукових досліджень, пов'язаних з аналізом біо-

сигналів – варіабельності серцевого ритму, електричної активності мозку; розроблення методів і засобів електрокардіографії високого розрізнення, цифрової обробки біосигналів, методів адаптивної фільтрації та попередньої обробки біомедичних сигналів і зображень. Він також був одним із засновників наукових міжнародних конференцій "Проблеми електроніки", членом редколегії журналу "Медична техніка". Багато років очолював проблемну лабораторію біомедичної електроніки, керував виконанням наукових держбюджетних робіт.

Світла пам'ять про Володимира Опанасовича Фесечка житиме в серцях його друзів, учнів, колег, студентів.

Колектив кафедри електронної інженерії

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
<https://www.kpi.ua/kp>

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@kpi.ua
☎ гол. ред. 204-85-95; ред. 204-99-29

Головний редактор

Д.Л. СТЕФАНОВИЧ

Провідні редактори

В.М. ІГНАТОВИЧ

Н.Є. ЛІБЕРТ

Додрукарська підготовка матеріалів

О.В. НЕСТЕРЕНКО

Дизайн та комп'ютерна верстка

І.Й. БАКУН

Коректор

О.А. КІПІХЕВИЧ

Реєстраційне свідоцтво Кі-130 від 21. 11. 1995 р.

Друкарня КПІ ім. Ігоря Сікорського, видавництво «Політехніка», м. Київ, вул. Політехнічна, 14, корп. 15

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.